

Bandareal, som nu kræves tilbage. Det er ogsaa derfor, at man har anset denne Udvikelse uden for Frederiksholmspynten for at være absolut nødvendig. Naar nu det ærede Medlem mente, at man ikke vilde vinde stort ved at være saa nærgaaende mod Frederiksholm, som man efter hans Mening har været, skal jeg bemærke, at man ikke har kunnet undgaa at gaa saa nær ind til Frederiksholmspynten, medmindre man vilde flytte det hele Sejlsøb paa en dertil svarende Maade hyderligere mod Ost. En saadan Flytning vilde, hvad man vil kunne læse sig til navnlig i de Bilag, der følge med Kommissionsbetænkningen, medføre endog saa temmelig betydelige Omkostninger. Men i øvrigt tror jeg, at det ærede Medlem helst skulde have ladet være at tale om, at man var gaaet Frederiksholm for nær. Jeg vil aldeles ikke bestride, at man har handlet i god Tro; derfor er der heller ikke Tale om at gøre Ansvar gældende mod de paagældende, hverken Strafansvar eller Erstatningsansvar for de Friheder, de have taget sig. Men fordi nogle i god Tro foretog, hvad de i og for sig ikke havde Ret til at gøre, kan det umulig være nødvendigt, at man nu frimdeles ikke blot skulde lade dem nyde i No de Frugter, de have haft af, hvad de have gjort, men ogsaa skulde undlade at foretage de Foranstaltninger, som i det offentlige Interesser anses for hensigtsmæssige, af den Grund, at det ganske vist paa en eller anden Maade kunde genere de paagældende, idet de da ikke fik Lov til at opretholde den Tilstand, de imod Lov og Ret tidligere have etableret — en saadan Forbring forekommer mig rigtig nok at være temmelig nærgaaende. Jeg skal ikke sige videre hertil; jeg gentager kun det Haab, at man vil overveje denne Sag med Velvilje og ikke lade sig paavirke af den Følelse, man ellers har i en eller anden Retning lige overfor militære Udgifter og deslige. Det vilde efter min Formening ikke være rigtig heldigt, om man lod sig paavirke af saadanne Følelser til at lægge Hindringer i Vejen for et Foretagende, som kan og, som jeg haaber, vil faa sin Betydning.

Der er jo ganske vist den Omstændighed, at der ikke har været noget almindeligt Ønske fremme fra Borgernes Side; men der er dog fremkommet Udtalelser, som jeg tillod mig at nævne før, fra en Side, som maa siges at være jagtlydig og meget interesseret i Sagen, nemlig fra Dampskibsrederiforeningen. Jeg betvivler ingenlunde, at man vilde kunne faa denne Udtalelse tiltraadt overhovedet fra Skibsrederes og Skibsføreres Side. Efter min Formening

ere de mindre Sejlskibe i fuldt saa høj Grad interesserede i denne Sag som Dampskibene. Men det ærede Medlem, som fremkom med denne Bemærkning, ved meget godt, at det ikke gaar saa overordentlig let med at faa Folk til at træde op og udtale sig om de Sager, der ligge dem paa Sinde, og som de have — burde have Interesse for, skulde jeg hellere sige. Erfaringen viser, hvorledes Folk i Reglen komme bagefter. Der fremkom Udtalelser om Søloven, efter at den var bleven vedtaget, men ikke, medens den var under Forhandling, og ikke mens den blev forberedt, og navnlig ikke, da Udkastet for Lar tilbage blev offentliggjort, da der fremkom Udtalelser fra norske og svenske Skibsredere og Søfolk i det hele taget. Nu er det, tror jeg, paa fjerde Lar, vi behandle Loven om Forfatterret og Kunstneret, og først nu fremkommer der Udtalelser. I Forløbet af 3 Lar har man ikke hørt videre til saadant. Noget lignende gælder Patentloven. Folk her til Lands ere i det hele taget ikke, hvad man plejer at kalde hurtige i Vendingen; de skulle have Tid til at sunde sig. Men jeg tvivler ikke om, at dersom denne Sag under Behandlingen paa Rigsdagen maa tilbringe sig mere eller mindre Opmærksomhed, skal det nok vise sig, hvorledes mange, navnlig søfarende, ville give tilkende, at de søle sig interesserede i denne Sags heldige Ordning. Naar det samme ærede Medlem mente, at man helt naturligt kunde lade denne Sag hvile noget — nu er man jo saa stærkt beskæftiget med Foretagender Nord paa — saa vilde denne Bemærkning være fuldstændig begrundet, dersom Meningen her var, at man straks i Oversblikket skulde udføre Sagen og anvende de nødvendige Pengemidler dertil, idet det maa erkendes, at man allerede kan være haardt engageret Nord for Kjøbenhavn. Men Sagen er jo, at det er beregnet, at dette Foretagende skal udføres gennem flere Lar, eller at i alt Fald Pengene dertil skulle tilvejebringes gennem en længere Arrække. Det vil tage sin Tid, og dersom man ikke begynder paa det nu, vil det være saa meget læn ere, før de kunne bringes til Veje. Men dertil kommer, at jeg har den Tro, at det ikke er ganske umuligt, at den Udvikling af Trafikken, som vi haabe, skal blive en Følge af de Anlæg, vi gøre umiddelbart Nord for Kjøbenhavn, vil gøre det ønskeligt, at vi kunde faa en Udvikelse af vor Forbindelsesvej Syd paa, saaledes som der her er Tale om. Som jeg søgte at forklare tidligere, vil ikke blot hele Trafikken forhaabentlig blive udvidet, men under den forøgede Trafik vil det blive vanskeligere at passere Syd fra